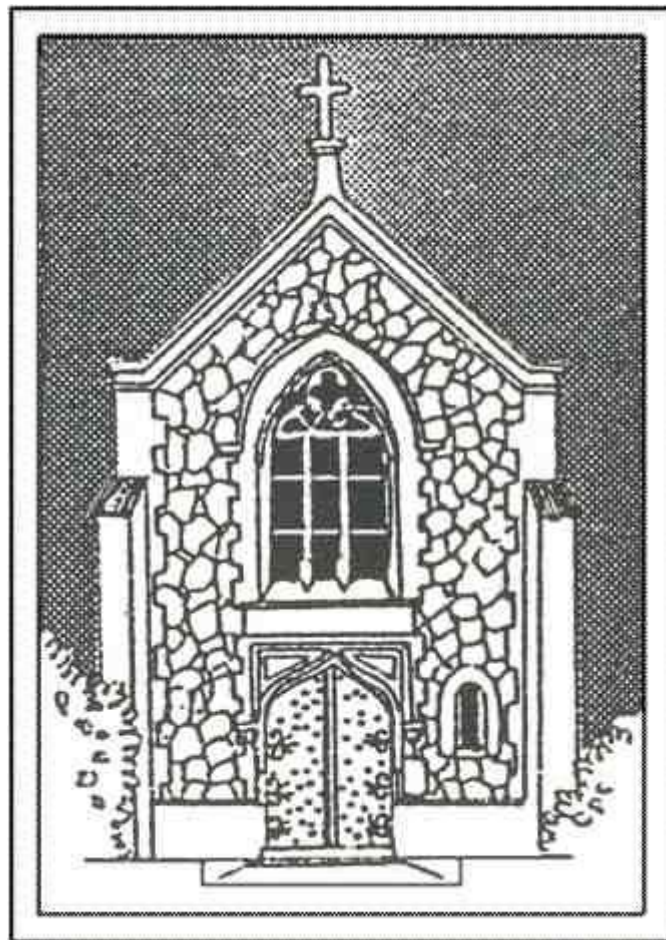

PARIJSE PREKEN 183

Juli – augustus 2017

Eglise Réformée Néerlandaise

172, Boulevard Vincent Auriol, 75013 Paris

Redactie:

Ds. Chantal Schaap
24, rue Berlioz, 92330 Sceaux

e-mail: predikant.ern@gmail.com
website: www.ernparis.fr

Dienst van zondag 11 juni 2017
zondag Trinitatis
voorganger: ds. Chantal Schaap

VOORBEREIDING _____

Welkom

Lied – 287: 1, 2 en 5 *Rond het licht dat leven doet*

Bemoediging en groet

Lied – 362 *Hij die gesproken heeft een woord dat gaat*

Gebet van toenadering

Lied – 305 *Alle eer en alle glorie*

DIENST VAN HET WOORD _____

Gebet van de zondag

Lezing – Exodus 34: 4-9

Mozes hakte twee stenen platen uit, net als de vorige, en 's morgens ging hij in alle vroegte de Sinai op, zoals de Heer hem had opgedragen. De twee stenen platen droeg hij bij zich.

De Heer daalde neer in een wolk, hij kwam naast Mozes staan en riep de naam Heer uit. De Heer ging voor hem langs en riep uit: 'De Heer! De Heer! Een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft, maar niet alles ongestraft laat en voor de schuld van de ouders de kinderen en kleinkinderen laat boeten, en ook het derde geslacht en het vierde.' Onmiddellijk viel Mozes op zijn knieën en boog zich neer. 'Als u mij goedgezind bent, Heer,' zei hij, 'trekt u dan met ons mee, ook al is dit volk onhandelbaar. Schenk ons vergeving voor onze schuld en zonde en maak ons tot uw eigen bezit.'

Lied – 150 *Loof God, loof hem overal*

Lezing – Matteüs 28: 16-20

De elf leerlingen gingen naar Galilea, naar de berg die Jezus hun had genoemd, en toen ze hem zagen bewezen ze hem eer, al twijfelden enkelen nog. Jezus kwam op hen toe en zei: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel

en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

Lied – 663 *Al heeft Hij ons verlaten*

Uitleg en verkondiging

We blijven vandaag nog even in de geest van Pinksteren, en vieren een zondag die vanouds Trinitatis wordt genoemd; feest van de drie-eenheid. Vandaag leest de kerk in de hele oecumene de tekst over het zedingsbevel, de zedingsopdracht.

“Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb”

Maak alle volken, alle mensen tot mijn leerlingen. Dat is nogal een opdracht! Hoe breng je de boodschap van de kerk dan over op anderen? Dat valt niet mee. Ook Mozes had er een hard hoofd in. Mozes vraagt God niet voor niets om met dit onhandelbare volk mee te trekken, om hen bij te staan ondanks hun schuld en zonden. Mozes kent, net als de kerken, de problemen.

De mensen die je wilt vertellen over het evangelie zijn allemaal met iets anders bezig. Iedereen heeft zijn of haar eigen gouden kalf, iedereen heeft het per slot van rekening druk, druk, druk. Jij bent dan, met je goede gedrag, net als Mozes, een roepende in de woestijn. Op een gegeven moment word je daar moe van en geef je het op. Evangeliseren blijkt vermoeiend, het is soms of je tegen een betonnen muur praat.

Hoe breng je het evangelie vandaag de dag onder de aandacht van mensen? Want er staat toch dat we iedereen voor het evangelie moeten winnen? Dat we iedereen tot leerling van Jezus moeten maken en moeten dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Hoe kunnen we de kerk weer vol laten lopen? Hoe vertellen we onze kinderen de blijde boodschap van het Evangelie?

Laten we er dan allereerst vanuit gaan dat geloven iets wezenlijks toevoegt aan je leven. Je hebt er zin in en krijgt er zin van. Het is Pinksteren geweest vorige week; we hebben de geest gekregen. Kijk naar Mozes. Hij heeft tien geboden gekregen op de berg. Een Godsgeschenk dat uitdrukking geeft aan de verbondenheid tussen God en zijn mensen voor altijd. Ook hij heeft de Geest gekregen. Deze gebeurtenis vieren de Joden met Pinksteren: een boodschap over een God, die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft. Zoals we lezen in Exodus.

Evangeliseren. Je hebt iets moois in handen en je wilt dat delen. Rondbazunen. Je wilt dat anderen het even mooi vinden als jij. Dat ze van dezelfde dingen houden. Helaas, geen succes. Ze willen niet. Ze zijn met iets anders bezig, niet geïnteresseerd, hebben er geen aandacht voor.

Evangelisatie, bekering, zending, getuigen of hoe je ook wilt noemen. We hebben er vaak moeite mee. Vaak voelen we ons er ongemakkelijk bij. We willen ons niet opdringen en we spreken liever niet zo vrijuit over ons geloof en de boodschap van het evangelie. Evangelisatie, de zendingsopdracht die Jezus ons heeft meegegeven.

Betekent dat, dat ik zou moeten proberen om anderen de kerk in te krijgen? Of om mensen lid te maken? Waarom, eigenlijk? Zou God zichzelf niet in hun eigen taal kenbaar maken? Horen ze er alleen maar bij als ze ergens ter wereld lid zijn van een kerk? Dezelfde vraag, een beetje anders geformuleerd: Is een gebed alleen maar geldig, of gehoord als het goed geadresseerd begint met God, en eindigt met Amen?

Wat vertellen we dan als we uit gaan om het woord van God te verkondigen?

De dogma's van onze kerk, van de oude kerk uit vroegere tijden, onze leer, die ons vertelt wat we zouden moeten geloven. De dogma's. Ze bieden ons houvast, een leidraad, ze wijzen de weg. Het zijn de richtlijnen van ons geloof.

Vandaag, een week na Pinksteren is het zondag Trinitatis.

We vieren het feest van de heilige Drie-eenheid. Wij belijden en bezinnen ons op het geloofsgegeven, dat God één is. Drie, maar toch één, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Velen van ons zijn van jongs af aan gewend aan die geloofsformulering, een dogma. We zijn ook gedoopt in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest, zoals Jezus het aan zijn leerlingen heeft opgedragen. Drie en toch maar één God.

Voor Joden en Moslims met hun consequent belijden van de ene God is dit een onbegrijpelijke stelling en onmogelijk in overeenstemming te brengen met hun monotheïsme, hun geloof in één God. God is één, maar tegelijk weten we dat God zo ons bevattingsvermogen en ons voorstellingsvermogen te boven gaat, zozeer de Andere is, de heilige, dat er geen beeld is, geen naam of geen woord is dat adequaat genoeg is om God mee aan te duiden.

In de Joodse traditie is het daarom niet toegestaan om de naam van God uit te spreken. Uit eerbied. De aanduiding in de Thora voor God is JHWH.

Uit eerbied en schroom kan die naam niet uitgesproken worden. Zo staan die vier letters JHWH maar liefst 6800 keer in de boeken van het Oude Testament en alle 6800 keer zonder dat ze uitgesproken worden. Men spreekt in plaats daarvan over Hasjem, de Naam of Adonai, mijn Heer.

Het was het volk Israël niet geoorloofd beelden te vereren. De tempel in Jeruzalem was wat dat betreft leeg. Toch verhinderde dit gebod niet dat Israël over zijn God heel menselijk dacht.

In de Bijbel wordt op een verrassende wijze over God gesproken. Hij is enerzijds de heilige, de Andere, hoog en verheven, zelfs de hemel is nog te klein

voor hem. Anderzijds wordt over God niet alleen abstract, maar ook concreet gesproken. God is niet onpersoonlijk, maar Hij is een wezen over wie menselijk gesproken kan en mag worden. Hij wil zich laten kennen door en onder mensen. Dat God en mensen op elkaar betrokken zijn, verbonden zijn, dat blijkt uit beide lezingen: God zelf doet zijn Naam kennen en wil een verbond sluiten met Mozes en Israël. En in Jezus Christus is Hij onder ons gekomen, als beeld van zijn heilig wezen.

De lezing van vanmorgen laat zien hoe Matteüs nadat hij verteld heeft van het leven en de opstanding van Jezus, zijn evangelie vrij abrupt afsluit. Pasen en Pinksteren vallen op één dag: de opstanding en de uitzending van de leerlingen de wereld in. De leerlingen zijn niet langer alleen leerlingen, maar ze zijn nu ook leermeesters en vissers van mensen. Ze mogen dopen, mensen opnemen in het verbond met de Eeuwige, die zich laat kennen als een vader van al het geschapene, als een mens in Jezus Christus, als geest van het goede, die alle mensen van goede wil doortrekt. Het Matteüs-evangelie besluit met de bijzonder troostvolle en bemoedigende woorden: "Houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld." Ja, de Meester is weliswaar niet meer bij zijn leerlingen, maar hij is zeker met zijn leerlingen, met ons. Zijn Geest, die de Geest van de hemelse vader is, de Eeuwige, die geest die waait om ons heen, door ons heen. Die Geest draagt ons bij alle wisselvalligheden van ons leven. Dat is de hoop en het vertrouwen van waaruit we mogen leven.

Vertrouwen is je ervan bewust zijn dat wat er ook gebeuren kan, het goed zal zijn. Dat je niet met angst de toekomst hoeft af te wachten, want je zal nooit in de steek gelaten worden. Ik ben met jullie, alle dagen, zegt Jezus.

Houd moed! Schroom niet om te vertellen van de blijde boodschap. Om te getuigen, om te laten zien waar je kracht uit put, waar je op vertrouwt en in gelooft. Het zit niet altijd in woorden. Het evangelie heeft niet altijd woorden nodig. Net zoals God het woord God ook niet nodig heeft, om God te zijn. Het kan ook met muziek, met bloemen, met een helpende hand, met daden of een klein gebaar. Het kan ook woordeloos. Als het maar toevoegt, blij maakt, verbindt, goed maakt, dan is God daar. Dan waait daar zijn heilige Geest.

Vader, Zoon en Heilige Geest, ze zijn één vertelt het dogma ons, maar zo verschillend. Toch vertellen ze ons samen dat die ene God werkelijk met ons meegaat, door heel het leven heen. Door heel dat leven, dat telkens weer anders is, zal Hij ook telkens weer passend anders zijn... steeds opnieuw aanwezig... steeds in andere gestalte, en juist zo steeds dezelfde: een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig.

Dat is wat de oude kerk ons probeert te vertellen in het dogma van de triniteit: dat geloven betekent dat je door heel het leven heen probeert vol te houden en uit te dragen dat God inderdaad liefdevol en genadig, geduldig, trouw en waarachtig is. Het is die ene God die de verschillende gestalten van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest inhoud geeft.

Het is die ene God op wie wij in alle tijden mogen vertrouwen.

Het dogma van de triniteit blijft misschien een geheimenis, die we nooit helemaal kunnen bevatten. Maar wel een geheimenis die ons steeds zal blijven uitdagen. Misschien is het wel vooral een houding ten opzichte van het leven, dat dogma van de triniteit dat de oude kerk ons wil geven. Een weg in het leven. Tegenover het lot, tegenover alle ellende wil het dogma ons helpen om te blijven zoeken naar die goede God.

Tegenover de pijn en de vergeefsheid spoort het ons aan te blijven prijzen, zingen, en onszelf zo te blijven overtuigen dat het de moeite waard is om door te gaan, om samen kerk te zijn, om samen te geloven en te getuigen van die eenheid.

Tegenover de verwarring blijven wij vertrouwen dat het zin heeft om het goede te doen, en zo het kwade te overwinnen. Want God is immers goed: liefdevol en genadig, geduldig, trouw en waarachtig.

Laten wij, gedragen door de Geest in en om ons heen, de opdracht die Jezus ons meegegeven heeft ter harte nemen.

Amen.

Meditatief orgelspel

Lied – 344 *Wij geloven een voor een*

Voorbeden, stil gebed en ‘Onze Vader’

Mededelingen en/of aankondiging collecten

Collecten

Slotlied – 705: 1, 3 en 4 *Ere zij aan God, de Vader*

HEENZENDING EN ZEGEN _____

Zegen

Mocht u de Nederlandse Protestantse gemeente te Parijs willen ondersteunen dan kunt u in Frankrijk een chèque sturen naar Mme Z.M. Lammers, 12 rue de Chantereine, 95450 Aversnes à l'ordre de l'Association Culturelle de l'Eglise Réformée Néerlandaise (o.v.v. Parijse Preken). Het banknummer in Frankrijk is: Caisse d'Epargne: BIC: CEPA FRPP 751 IBAN: FR76 1751 5000 9208 5013 4594 035. In Nederland kunt u uw bijdrage overmaken op IBAN: NL18 INGB 0000 0520 76, t.n.v. Eglise Réformée Néerlandaise, Aversnes, Frankrijk. Wilt u a.u.b. bij mededelingen, uw naam en adres vermelden?

Alvast heel hartelijk bedankt!